

1915-06-29

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Helge Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Paris

Archive:

Glyptotekets arkiv

TRANSCRIPTION

31 bis, rue Campagne 1re Paris 29 juni 1915.

Kjære Helge Jacobsen

Jeg har ikke paa lange Tider glædet mig som over det Brev, jeg fik fra Dig idag, og jeg følger den Skik, jeg har, naar det er muligt, at svare strax, brevet bliver da friskere og sandere.

Jeg forstaaer bedre, end de fleste mennesker vil kunne, hvad Du siger, at Du føler, Du er kommen paa Din rette Hylde, og jeg er vis paa, at Du har Ret. Jeg ved, hvad det vil sige, at gaa saa længe og vente, til man finder det Kald, man har Evner for. Jeg gik selv, til jeg blev 24 Aar, inden jeg fandt den vei, jeg skulde gaa, og jeg gik endnu 10 Aar, inden jeg slog igjennem. Du ved maaske ikke, at vi to i vor Barndom og Ungdom har prøvet den samme Tunge Skjæbne. Paa skolen og senere paa Universitetet kunde jeg slet ikke finde mig tilrette med grammatik og matematik og alle disse masser af sager, som de fleste kunne klare som en mis saa blev jeg anset som en Halvidiot, som aldrig kunde blive til nogen Ting. Jeg saa jo, at Du i Din Barndom maatte prøve det samme. Jeg vidste godt, at Du, naar Du blev en mand, vilde kaste alt dette af Dig, og jeg har saa mange, mange gange sagt det til Din Far. Menneskene har saa vanskeligt for at forstaa, at ofte de bedst begavede er langsommere i sin Udvikling end Folk flest. Det værste er, at vi selv Taber noget af vor Tro til os selv.

De siger, at Du har vanskeligt for at skrive og tror, at Du udtrykker Dig kluntet. Tro ikke det mere. Det er et ganske udmærket Brev, Du har glædet mig med, skrevet med stor Finfølelse og Stil, der er meget faa mennesker, som uden Fraser kan vise sin Ærefrygt for sin "Tempelgjerning" som Du kan i Dit Brev. Jeg ved nu med Klarhed, at Glyptotekets Skjæbne ligger i de rette Hænder.

Saa snart Krigen er forbi, vil jeg komme til Kjøbenhavn sammen med min Kone og glæder mig til at se Dig og til at finde mine Arbeider godt opstillede.

Min egen Portrætstatue er nu færdig. Skal jeg Tro, hvad alle siger, er det blevet et af mine aller betydeligste Arbeider. I Bronze kan jeg jo ikke faa den støbt nu, her bruges Bronzen til Kanoner eller lignende, og Kunsten faar vente, saa længe denne frygtelige Kamp staaer for Menneskenes Frihed og Civilisation - og for Frankrig. I deroppe saa lang borte kan ikke rigtig gjøre Eder noget Begreb, hvad vi føler her saa nær ved den gigantiske Kamp i vor Nærhed. Men dette vil jeg ikke skrive videre om, jeg

skylder det Land, jeg nyder Gjestfrihed i, at vise den yderste Discretion...
Naa saa det var O, som stod bag det med min Statue. Jeg skal tie stil[le]
om både dette og om alt, hvad Du nogensinde betror mig, vær altid Tryk
overfor mig. Tror forresten, at denne lille Statue (i nøiagtig legemstørrelse)
vil komme til at staa overordenlig interessant mellem alle de andre
Arbejder jeg har gjort. Mindre monumentalt, men mere personligt. -
"natten" er under Arbeide i Marmor, den vil tage lang Tid, da jeg agter at
gjennemføre den i materiale efter Natur. Desværre haster det vel næppe,
under Krigen kan der jo ikke være Tale om at sende den hjem. Som Du ser,
er jeg flittig og arbejder videre saa urolige Tider

det ogsaa er. Jeg er vist en af de faa Kunstnere her, som kan arbeide
alvorligt nu. Alle tænker paa krigen, og den Seneste Kunst, jeg har set, har
ikke været god. Jeg er spændt paa, hvad der vil komme, naar Freden
kommer. Efter 1870 kom der her i Frankrig en storartet Blomstringstid.
Din Far har jo forstaaet at samle næsten alle de bedste Skulpturer fra den
Tid. Jeg skal, hvis Du vil, skrive Dig til om hvad der kan komme af
Betydning i min Kunst, som jeg ofte skrev til Din Far. Skulde jeg stille

Jeg blev afbrudt i mit Brev, og nu kan jeg ikke finde traaden igjen, saa vil
jeg da ende med en venlig Hilsen til Dig og Dine Sødskende fra mig og
min Kone.

Din Hengivne
Stephan Sinding

31 bis, rue Campagne Pere Paris 29 Juni 1915.

I

Kjære Helge Jacobson.

Jeg har ikke paa lang Tid gladet mig som
over det Brev, jeg fik for idag, og jeg følger den Skik,
jeg har, naar det er muligt, at svare strax, da det bli-
ver de friske og sande.

Jeg fortæller bedre, end de fleste Mennesker vil
kunne, hvad Du siger, at du føler, Du er kommen paa
den rette Vei, og jeg er vis paa, at Du har Ret. Jeg ved
hvad det vil sige, at gaa saa længe og vante, til man
finder det Røde, man har søgt for. Jeg gik selv, til jeg
blev 24 Aar, inden jeg fandt den Vei, jeg skulde gaa, og
jeg gik endnu 10 Aar, inden jeg slog opjævning. Du ved
maa ske ikke, at vi to i vor Barndom og Ungdom har
prøvet den samme tung Skjæbne. Paa Skolen og se-
nen paa Universitetet kunde jeg slet ikke finde mig
tilrette med Grammatik og Matematik og alle disse
Masser af Sager, som de fleste kunde klare som en Mis-
sion. Saa blev jeg ansat som en Natvidenskabsmand, som aldrig kunde bli-
ve til nogen Ting. Jeg saa jo, at Du i din Barndom maatte
prøve det samme. Jeg er ikke god, at sige, naar Du blev
en Mand, vilde kaste alt dette af Dig, og jeg har saa mange,
mange Gange sagt det til din Far. Menneskene har en
naarkeghed for at fortælle, at ofte de hørt begavede en
langsomme i sin Udvikling med Folke flest. Det er det
er, at vi selv tager noget af vor Tro til os selv.

De siger, at Du har vanskelig for at skrive og tror, at

De udtrykker sig klunsket. Tro ikke det mere. Det er et ganske udmærket Brev. Du har glædet mig med, skrevet mig stor Tilføjelse og Stil, der er meget fra Meunier, som uden Træer kan vise mig Orefrygt for sin Tempelgjerning; som du kan i dit Brev. Jeg ved nu med Sikkerhed, at Gylphabekets Skjæbne ligger i de rette Hænder.

- Saa snart Krigen er forbi, vil jeg komme til Hjørringhavs saumra med min Kone og glædes mig til at se Dig, og til at finde mine Arbeides godt opstillede.

Min nye Portrætskulptur er nu færdig. Skal jeg tro, hvad alle siger, er det blevet et af mine allerbedstgjorte Arbeider. I Romme kan jeg jo ikke se den stået nu, her bruges Bred, en til Kanoner eller lignende, og skulpturen faar uvent, saa længe denne frygtelige Kamp strax for Meuniers Frihed og Civilisation - og for Frankrig. I deroppe saa langt borte kan ikke rigtig give mig Eder noget Begreb, hvad vi jales her saa nær ved den gigantiske Kamp i vor Uretted. Men det vil jeg ikke skrive videre om, jeg skylder det sandt, jeg nu der Hjertelighed i, at give den yderste Discretion. --- Saa saa det var O, som stod bag det med min Skulptur. Jeg skal tie om det, haade om det, og om alt, hvad du ogsaa i end betror mig, vor altid tryk over for mig. Tro forresten, at denne lille Skulptur (i noget af de bedste) vil komme til at staa overordentlig interessant mellem alle de andre Arbeider, jeg har gjort, mine Bre monumentalt, men mere personligt. --- Mønten er uvent Arbeide i Marmor, den vil tage lang Tid, da jeg altsaa at gennemføre den i Materiale efter Skulptur. Tidligere haabte det vel neppe, under Krigen kan der jo ikke være Tale om at sende den hjem.

Som du ser, er jeg flittig og arbejder videre saa uregelmæssige Tider

det ogsaa er. Jy er vist en af de faa Kunstnere her, som kan
 arbejde alvorligt nu. Alle tænker paa Krig, og den gamle
 Kunst, jy har set, har ikke vaeret god. Jy er spændt paa, hvad
 der vil komme, naar Freden kommer. Efter 1870 kom der i
 Frankrig en storartet Blomstringstid. Deri Far har jo
 forbaat at samle næsten alle de bedste Skulpturer fra
 den Tid. Jy skal, hvis De vil, skrive Dig til om hvad der
 kan komme af Betydning i min Kunst, som jy ofte
 skrev til Deri Far. Skulde jy skrive Brevet - - -
 Jy blev afbrudt i mit Brev, og nu kan jy ikke finde Taa
 den igjen, saa vil jy da ende med en uendelig Hilsen
 til Dig og Din Fortællende fra mig og min Hone.

Deri hengiven
 Stephan Lindberg.